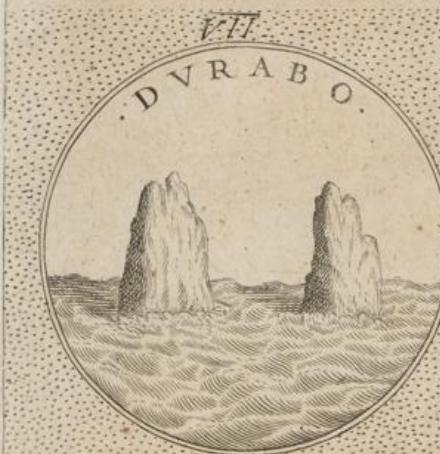

Reges Scotie.

Jacobus III. Stuardus, Rex Scotie c^m.Jacobus III. Stuardus, Rex Scotie c^m.Jacobus V. Stuardus, Rex Scotie. c^v.Jacobus VI. Stuardus, Rex Scotie c^{vii}

Reges Portugalie.

Alphonsus III. Rex Portugalie.

Alphonsus III. Rex Portugalie.

VII. Hiero.

VII. Hierographia simplex.

PER hos duos scopulos, Galliam & Britanniam intelligo: lego enim apud **49.** Jovium & alios, inter hæc regna, veluti Symplecadas, Reges Scotiæ jaætatos. In Symboli explicatione, non tantum est difficultatis, quam in observatione.

VIII. Hierographia simplex.

Utrumq; fortè, contundam, dum ambo inter se committram, Galliæ & Angliæ Reges: vel, observabo, ne hujus gratia, illius odium subeam. Quis vero mi Rex? si neutrō loco, stabili gratia? Nam ut potentiores esse oportet, qui bellum inter vicinos ociole spectat: aut esse tandem prædæ victori. Si utrumq; tempus intelligis, & ut alter Janus, ex præteritis futura conjicis; jam te non solum potentem; verum etiam Regem prudentem agnosco,

IX. Hierographia simplex.

Non injuria Rex hic Coronam in cuspidē statuit, quam tempestates un-dique viderentur deturbaturæ. Periit enim & post uxori. Stat tamen adhuc, ut yaticinatus est; & Filio regnum Scotiæ mansit incolume,

X. Hierographia simplex.

Fama est Regem Scotiæ Jacobum VI. sinistrum latus spatha esse, à Natura signatum. Et eà fortè hac imagine nummum signavit. Solent enim principes viri, ut de Alexandro Magno, & Scipione Africano accepimus, hujusmodi sermonibus delectari: & concitatam de se alere opinionem. Cæterum, pro me, inquit, hoc gladio utar, si me ipse, de quo nemo dubitat, reor in me esse. Anima enim in nobis est, quam diu vivimus: etiam si animus in cœlo & terra procul vagetur.

I. HIEOGRAPHIA REGVM PORTV- GALLIÆ.

Siue Quercus, sive qua planta, tempestatem cœli & procel-las maris despicit; Rex Portugallæ, sub hac imagine, imaginem invicti animi sui, videri gestit. Et quasi improperans fortunæ, sculpturæ insigni, vernacula verba adæquat. Nec undis terreor, nec ventis moveor, id est nulla res evenire mihi, aut obvicere fœle persona potest: quæ gressum meum tardet, vel revocet à præclaris fortibusq; ausis.

II. Hierographia simplex.

Velum ventis pandi, imò vela, quæ sunt Acatium, maximum: Thoramium, in summo mali fastigio: Epidromus, ad puppim; & Dolon, ad proram) quicunq; vidit, h̄ic videt. Sed omnia ventis credere; aut qua nihil certius est, tempestati permettere, Regis non est; sed Regis est consilio niti, & ubi consuluerit, in tempore ad rem accedere. A consilio si abest in justitia, quacum nihil fieri potest rectè: si ignavia, quæ omnia de format; si iracundia, si amor, & id genus alia: quæ lumen judicii, caligine obducunt: & majores tenebras rectis consiliis offundunt; quam mari magno ullæ tempestates.

HIEROGRAPHIA
REGUM PORTUGALIAE

Reges

Reges Portugalie

Petrus Rex Portugalia etc.

Ferdinandus Rex Portugaliæ.

50

H MONSTRAT ITER

CVR NON VTRVNQVE

Joannes I. Rex Portugalia, primus Fre-
tu Herculeum transgress. Septa capitHenricus I. Rex Portugalia qui Africae
littora classibus lustrare caput.

ACVIT VT PENETRET

PERENNITAS LAVDIS

Eduardus Rex Portugalia, qui Tingin
et Arcillam caputEmanuel Rex Portugalia Florentissim
qui amplissimu in fida Imperiu constituit.

LOC ET TEMPORE

PRIMVS CIRCVN DE DISTIME

III. Hierographia simplex.

50.

Obseruant nautæ cœlum, non ignati cœlestis, cum re maritima, cōmerciis, &c., Cynosuram sub hoc hemisphærio. Servarunt & de cœlo Magi. Unde tribus illis Paganorum primoribus stella serenior resulſit, ut, vel opinione artis suæ in certa scientia confirmarentur. Sive igitur Rex ad hos pie: sive ad illos, prudenter respexit; laudabilior eo est, qui fortunæ & ventis omnia credebat. Nam ut pie, ita & sapienter possumus, imò debemus rebus nostris consulere.

IV. Hierographia simplex.

Momus, Deorum parasitus, in fabrica hominis, desiderabat hians peccatum: & per hiatum, patens ac reclusum cor, offensus haud dubiè, simulatione istorum: qui aliud semper dicunt, ac sentiunt, nec homines tantum, verum etiam, si possent, fallerent Deos. Sed nequidquam desiderabat. Nam Architectum suum, nullus Sinon fallit. Rimatur ille scilicet, arcana cordis, & penetralia plusquam Lynceis oculis terebrat. Unde etiam ab Apostolo nomine, laudem à Propheta invenit. At fallit nos. Conatur, sat scio. Sed quis sapientem fallit? qui tantum cuique credit, quantum expedit dicenti. Decipitur pactis: fallitur conventis. Si in Lysandrum incidit: qui ut astragatis pueri, ludebat fide data cum jurejurando. Quasi verò sapienti illuderet vel Lysander vel Sinon; & non pejetarent in suam perniciem, qui fallunt jurati. Rarò igitur sapiens aut nuaquam fallitur. Et Rex hic ut potens, ita prudens; videatur hominum corda penitiùs introspicere, ac scrutari. Aciem enim gladii, acumen judicii pœna. Duo corda, exempli causa, trajecta statue. Nam si duo non idem sentiunt; multò minus plura. Nec hic Liliū florere: aut istic spicas tumere cogita. Telluris enim haec sata sunt, non cordis. Cogita potius, aliud corde alium agitare: nec voto uno, ut ille ait, vivi, imò longè majorem esse animorum discordiam; quam oris diversitatem. Hoc illud est, quod Rex sapiens rimatur acuminī ingenii, ut dicebam, non ensis. Nec rimatur curiosè. Nam cùm in Rep. versetur, quæ ut Mundi machina, ex rebus diversis, ita ex variis ac discrepantibus inter se personis constat; rationem prudenter horum init, quos aut in familiaritatem aſciscit: aut Reip. gubernaculis admoveat. Qui enim gratia, aut commendatione, non judicio ducitur; fieri non potest, quin aut ipse periclitetur, aut regnum exponat periculis. Accidit, ut cum Rep. extremum tubeat discrimen. Præstat igitur in tempore de unoquoque cognoscere; quam ferò queri & querere: Cur non idem utrumque fentit? Cur non ut Balbus; ita & Brutus fidelis Cætari? Si cognovit antè, sibi imputet, quam cōſilio avertere poterat calamitatem.

V. Hierographia simplex.

Joannes I. Rex Portugallie, exercuit ſe minus periculoſa primum expeditione, & ferrum, id est, militem enī armatum acuit atque animavit: ut per ſilicem trajiceret gladium; imò classem benè munitam & instructam omni bellico apparatu, trans mille pericula transmitteret, transmisitque non minori felicitate quam fortitudine.

VI. Hierographia simplex.

Magnis in animis inſita est quædam gloriæ cupiditas, nec ea reprehendenda, at laudanda & concitanda, ut in circo, applausu multitudinis, ſi ad veram

ram gloriam fertur : nec auram captet popularem. Hic Rex Africæ littora classibus lustrare cepit. Regiè: Regium enim est regni fines, sine injuria, si potest, extendere. At Barbari illi erant, ad serviendum nati : quos nisi presseris; premunt te jugo : & quod possunt, non quod licet, volunt. Jure igitur quodam sibi à gratis posteris, perennitatem laudis pollicetur. Huic animi Regi proposito respondet Pegasus: alis enim ad cœlum, ubi nihil mortale tendit. Calce autem calcat Leonem, id est, ingenio feras illas gentes subigit; & frenatas posteris tradit. Sumsit autem Pegasm à Bellerophonte (hujus meminit Homerus, illius Pindarus) qui vectore lapso, cœlum petiit, ubi Arcticum circulum spectat, pedibus æstivo orbi adnixus; extremo ore, caput Delphini tangens: & Aquarii manum dextram, cervici applicans. Sunt qui Historicè rem exponunt, à quibus Natalis Comes accepit, Pegasm navis insigne quondam fuisse, sic dictæ & pictæ, ἀπὸ Η περιηγήσεως, id est compingendo. Ideò cupidius adjeci; quod à Regis sententia, rei maritimæ studiosi non abhorreat.

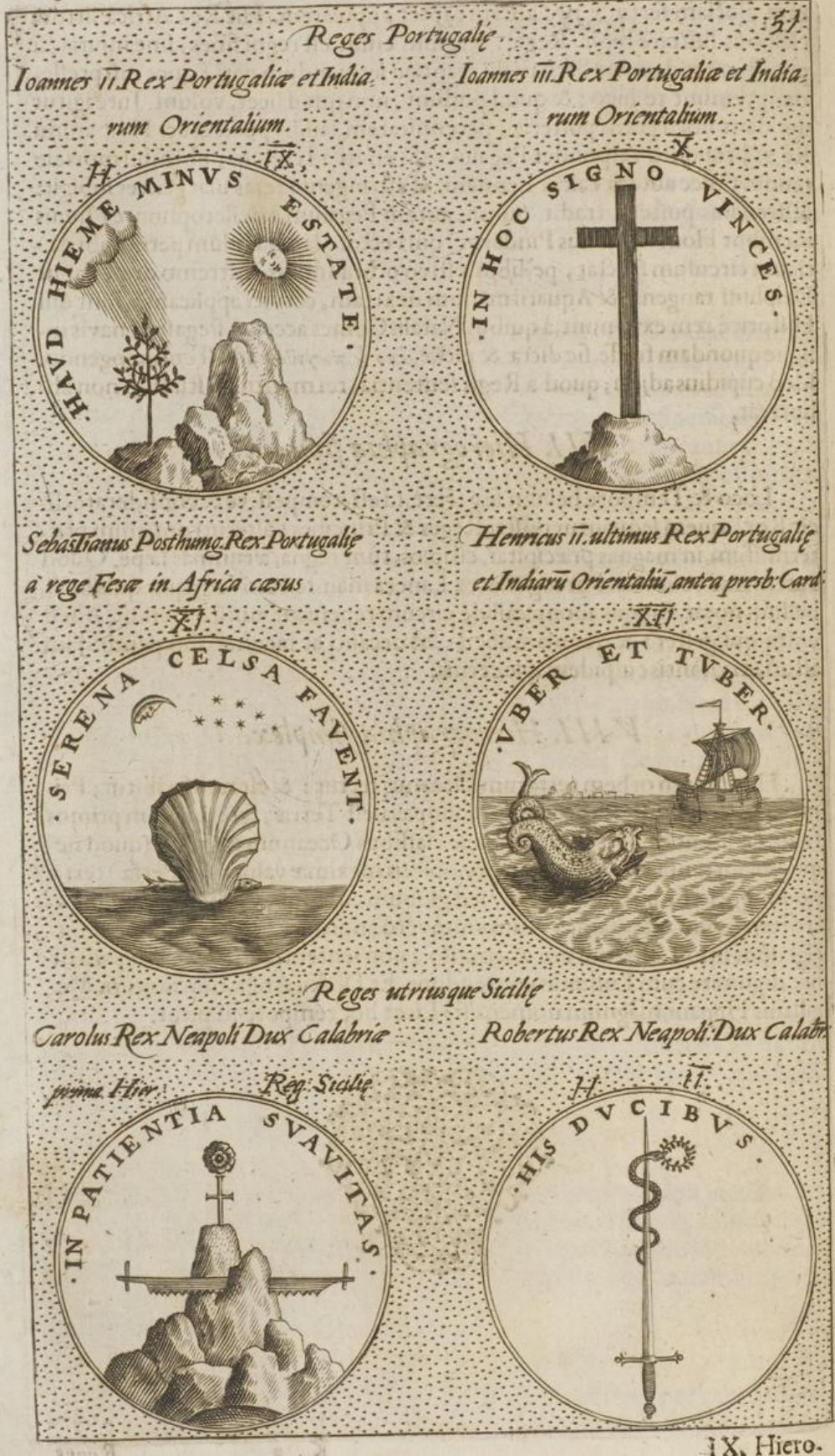
VII. Hierographia simplex.

Loco & Tempore bellum se gerere, id est, tempestive & consideratè dicit Rex, quem sequantur nostræ Reges & Principes: alterutrum enim prætermissum, in magnas præcipitat, cū ipso, tū regna, ærumnas sæpè. Quod autem hoc velit Rex Portugalliae, ex Lancea manifestum fuit: quæ quia belli, bellum notat. Anguis autem callidè circum repens, ut umq; ostendit. Abest enim qui gestet: & quoniam abest; est occasio ac facultas obrependi. Jam astutiam vitantis cuspidem ipse cernis.

VIII. Hierographia simplex.

Hic circum orbem terrarum Oceanus fertur: & circumscribitur; Primus circumdedisti me, quæ Prosopopæja est Terræ, faterut enim primos fuisse Lusitanos, qui Rege Emanuele, classibus Oceanum ingressi: (quod ne quidquam tentarunt, quo tempore, opibus maximæ valuerunt Persæ) terræ non aliquem sinum aut partem, sed globum circumnavigarint. Terram parentem nolim offendam. Verum enim verò, non hæc fortassis terræ; at terrenum imò Lusitanorum assentatio, non sententia est. Nam Hispani de hac dignitate cum Lusitanis contendunt. Et Drakii Angli, non tantum Megillanis Hispani, magnum nomen est: Licet hoc tempore sit prior.

IX, Hiero.

X. Hierographia simplex.

SI Hyeme istic est ætas; quæ æstate ætas: id est, fælicitas, & rerum omni-
sum ubertas: Dicit autem istic perpetuam æstatem esse Rex. Et nos si Re-
gi Portugalæ non habemus fidem; habeamus Regi cœli & terræ: qui ter-
ram & cœlum ita condidit. Quid enim toties eandem plantam decantabo?

§3.

X. Hierographia simplex.

Crux cognitu facilis. Nec lectu difficile: tu hoc signo, quod est Crucis,
vinces Quæ sententia, quod signum sententiæ, cuius animum subit; is licet
ab omnibus destitutus, de quovis sibi hoste trophyum staruet. Quis enim
Christo repugnet? qui hoc signo Carnem Mundum, & Diabolum vicit atq;
saperavit? Sumsit à Constantino Magno.

XI. Hierographia simplex.

Concharum generis Pinna est Plinio, imò & Aristoteli; ex quo penè de-
scribit. Nascitur in limosis, subrecta semper: nec unquam sine Comite: quem
alibi Pinnotherem, alibi Pinno phylacem appellat, planè, ut hic, lib. Hist. Ani-
malium V. Cap. XV. Is est squilla parva, & èa Cancer Plinio, καρκίνος μι-
κρὸς Athenæo dicitur. Hæc non ocio abundans scribo. Sed Concham video:
& custodem ab hac forma diffe rentem ac quasi deformem. Verùm enim ve-
ro sive Cancer hic, sive Squilla, sic enim à Cicerone non tantum Plinio ap-
pellatur, cibi causa, societatem init, cum Concha, dapis, cuius partem auferat,
affector. Et Sebastianus Rex Portugalæ non cibi, sed aliqua causa, fædus
icit cum Regulo Fesse profugo, cum Concha, id est Occæcato Principe, ut re-
batur, ipse oculatus. Hoc ego conjicio ex hieroglypto: cuius gratia, ista re-
censebam ex veterum commentariis. Cum nec me, nec ullum fallat, ami-
citiam ab Aristotele distingui: & Principes civitatesq; in fædere, utilitatem
sequi. Sed non semper alios fallimus, si quando voluptatem aut utilitatem in
concilium adhibemus. Multò sèpius ipsi nos. Hinc Tragicus iste exitus,
belli Comici, Septentrionē vides. A Luna Conchas impleri, & exinaniri ne-
mo ignorat. Quod si scisset Rex juvenis, boni ominis causa plenam Lunam
detri pñsset. Nunc dum crescere potentia, & proferre imperium vult; vi-
tam cum regno amisit. Video enim quod & boni ominis causa, crecentem
Lunam exhibeat. Nec ita illa serena & cœla favebat consiliis; ut conatis luri-
dus Cometes adversabatur.

XII. Hierographia simplex.

Regis erudit, Symbolon eruditum Accitus, imò à natura, ab aris ad so-
lium regium coactus, multam diuq; haud dubiè deliberavit secum ipse, &
cum familiaribus. Nec ita agitatur navis in alto procellis & ventis (quæ causa
est onerariæ hic, velis pandendæ) ut ipse agitavita animo: succedendumne
esset Nepoti, aut cedendum Philippo Regi Catholico, & ipsi Nepoti, sed non
ex fratre. Genitus, n. erat ex Regibus, at non geniturus Reges, ea ætate. Pro-
fectò si cessisset; patriam servasset, & suriali bello, quod fatum eius exceptit,
liberasset. Nunc coactus, ut dicebam, populatum impetu magis, abnuentiū
proximæ gentis Imperiū, quam consilio familiarium, ostendit se sapere: quid
esset despere. Nam cum dicit vel Oceano; vel Delphini; Uber es, & tuber,
imò utriq; nihil verius dicere potuit. Quoties, n. mare cōmodum quidem,

K 4 intu-

intumescit iracundia; toties periculum vitae affert non tantum fortunis, quæ tanto periculo petuntur. Et ipse ita blandiens generi nostro Delphinus, ut videatur esse consors generis, quemadmodum præter Poetas, Lucianus quodam loco refert, pinnam in dorso habet, quam ante cum Plinio cultellatum appellavimus, qua vel imprudens carinam perforeret. Sumebat autem Card. Henricus cum regno Portugallæ, maris imperium; ut utriusq; imaginæ, non inconcinnè, unam animianxi sententiam expreßerit.

I. HIEROGRAPHIA REGVM VTRIVSQVE SICILIÆ, SIMPLEX.

UREA non Regia tantum Sententia, Nam cui propositum est, omnia tolerare, & patienter ferre; hujus vita nihil moderatius. In moderatione autem, quemadmodum in temperamento colorum, egregia pulchritudo, Venus ipsa, est perpétuus tenor vitae, quo ecquid suavius? Debet autem sapientie esse propositum. Ferendum enim est, quod conditio humana vult: aut hujus arbitrè statuit Deus. Jam multum refert, cum ad laudem, tūm ad rem ipsam: volens feras aut nolens. Cum sententia congruit pictura. Crux, id est ærumnæ, quæ tamē patientia altæ, in florem germinant oderatiorem Rosa. Et hæc inter spinas crescit, ne quis mihi in delitiis veram voluptatem querat. Ad eandem sententiam pertinet scissa ferra rupes, quamquam minori compendio, fecerit id Annibal, ut Livius commemorat, aceto.

II. Hierographia simplex.

His ducibus, inquit. Quibus, inquires, ducibus? fortitudine inquam; aut potius justitia, qua nihil fortius: utrumq; enim ensis sonat. Et prudentia, quam serpens notat. Rígida certè est, & injusta tæpè justitia: fera & immanis fortitudo: nisi prudentia gubernatrix accedat. Quid autem his ducibus aut queritur, aut retinetur; sapienter anguis ostendit. Mordicus enim coronam fert regnanti: offert triumphanti.

Reges